

ikke er berettiget til; det kunde sandelig aldrig falde mig ind. Den ærede Ordfører veed meget godt, at naar jeg stemmer for § 8, som den blev vedtagen ved 2den Behandling, saa er det, fordi jeg anseer Staten for at være i sin fulde og gode Ret til at tage dette Vederlag, og som en finantfiel Daarsfab vilde jeg betragte det, at man bortkastede for Intet eller for et høist ubetydeligt Vederlag, hvad man er fuldt berettiget til at beregne sig til Indtægt. Den ærede Ordfører misforstod mig ogsaa aldeles i, hvad han sagde om Reverser. Det kunde aldrig falde mig ind at sige, at man ikke skulde kunne overlade Domstolene ligesaagodt at paaskjende et Spørgsmaal om Reverser som ethvert som helst andet Eiendomsforhold; men den ærede Ordfører tog deraf Anledning til at udtale sin egen Theori med Hensyn til de allerede udstedte Reversers fremtidige Betydning, og denne Theori skal jeg ikke nærmere indlade mig paa at drøfte, men kun udtale som min Anskuelse, at den er fuldstændig urigtig og aldeles ikke vil kunne staae sin Prøve. Dette vedrører imidlertid ikke Sagen nærmere; Spørgsmaalet afgjøres paa samme Maade, i hvilken Retning man end her gaaer. Men, hvad jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, er, at efterat nu flere indsigtsfulde Medlemmer have havt Ordet imod det, som jeg før yttrede, har Ingen af dem endnu modsagt den af mine Paastænde, som er min Hovedpaastand, nemlig, at det Vædringsforslag, der er stillet op, som det subsidiaire, lægger det i Domstolenes Magt at kuldkafe hele denne Lov; det henstiller til Domstolenes Afgjørelse, hvorvidt det, som Rigsdagen har vedtaget og Kongen stadfæstet som Lov — dersom det nu skeer —, skal have nogensomhelst praktisk Gyldighed. Dette Punkt kan jeg paa ingen Maade see bort fra. Jeg tilstaaer, at det har undret mig, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), som dog ellers meget stærkt forsvarede den Sætning, at Saadant ikke skal kunne skee, i nærværende Tilfælde har villet stemme for et Vædringsforslag, der har denne Betydning. Min Paastand er altsaa den, at den her foreliggende Sag er af dem, som ifølge hele deres særegne Betskaffenhed egne sig til Afgjørelse af Lovgivningsmagten paa samme Maade som mang-

foldige andre Servituter, som vi tidligere have givet Love om og afløst, som jeg før tillod mig at sige, snart mod fuldstændig, snart mod ufuldstændig Erstatning og snart mod ingen Erstatning; min Paastand er, at denne Sag staaer fuldkomment parallel med disse, og at, dersom der skulde tænkes at være nogen Grund til at henwise Sagen til Domstolene, saa maatte det være den, at det i alt Fald var oplyst med nogen Grad af Sandsynlighed, at der fandtes enkelte specielle Tilfælde, hvor ganske særegne Omstændigheder vare tilstede. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) har lagt os saa stærkt paa Hjerte, hvad vi have gjort i andre Tilfælde, og navnlig har anført, hvad vi gjorde med Hensyn til de slesvigiske Skattebestemmelser, saa skal jeg tillade mig at føre frem for de Herreris Erindring, at, hvad vi gjorde, var dette: Vi gavede Loven om Forholdet i det Hele taget, som det vilde stille sig for den store Masse af Besiddere, men da det var oplyst, at der efter al Sandsynlighed var Nogle af dem, som idetmindste paastode at kunne gjøre det sandsynligt, at de havde ganske særegne Breve paa, at deres Skatteforhold maatte bedømmes anderledes end den store Masses, saa gavede vi den Bestemmelse, at for disse enkelte Foll, der meente at kunne godtgjøre dette, skulde der staae Afgang aaben til for Domstolene at bevise, at de havde særegne Afkomster til at faae Forholdet for deres Vedkommende ordnet paa en anden Maade, end det skete for de andre Besiddere. Det var en aldeles rigtig og retfærdig Sag, og saaledes har Rigsdagen altid gjort, og jeg er fuldstændig overbevist om, at der ikke er eet af de tilstede værende Medlemmer, der stemme for Loven, som ikke er af samme Mening som jeg, at her ikke er Tale om nogensomhelst Indgreb i den private Eiendomsret.

Casse: Efter den Anledning, som min ærede Naboes (Fenger) Ytringer gavede, skal jeg nu fremføre den Bemærkning, som han antog ikke var kommen frem tidligere. Det er ganske i sin Orden, at Spørgsmaalet overgives til Domstolene, naar Loven med et saadant Vædringsforslag er vedtagen og stadfæstet af Kongen, thi saa har den lovgivende Magt